

ANDAKTER

För en vecka, första veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 249 - "Blott en dag, ett ögonblick i sänder"

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig, låt din Ande fylla, tomheten i mig. Amen.

Bibelläsning - Hebréerbrevet 10:23-24

Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar.

Betraktelse

För varje dag, för varje tid och för varje människa finns och behövs det särskilda påminnelser som det är gott att få höra. För den tid som nu är, och för den som vill leva i Guds närhet, tror jag att dessa två versar från Hebréerbrevet 10 kan vara en sådan god påminnelse.

I den tid som nu är behöver vi påminna oss om att orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, bekänna honom som är vårt hopp - för vår egen skull, för våra sammanhangs skull och för Guds rikes skull. Och vi ska göra det, eftersom han som gav oss löftena är trofast. Guds löften till den mänsklighet han älskar, och Jesu löfte till varje människa om att den som kommer till mig skall jag inte visa bort (Joh 6:37) gäller också i den här tiden och just den här dagen. Eftersom han som har gett oss löftena är trofast.

En liten arbetsbeskrivning, för att detta fasthållande vid hoppet inte bara ska förbli inom oss, utan också kunna ta sig uttryck runt omkring oss, kommer i dagens andra vers: Låt oss ge akt på varandra och sporra

varandra till kärlek och goda gärningar. Fasthållandet vid honom som är vårt hopp kan få ett utlopp i hur vi förhåller oss till och bemöter människor runt omkring oss, kända så väl som okända.

Gud vill idag sända oss påminnelser om sin kärlek och trofasthet, men kan också komma att sända människor i vår väg som vi särskilt behöver ge akt på och uppmuntra. Gud vill idag påminna människor om sin kärlek och trofasthet, och ibland kallar han dig och mig att vara ombud för just detta.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske Fader, du som ser mig helt igenom och känner till allt det som är jag: Jag tackar dig att du också den här dagen vill hjälpa mig att orubbligt hålla fast vid det hopp jag har i dig. Jag ber dig: låt mig idag få vara ett vittne om din trofasthet och kärlek för människor jag möter.

Herre, kom idag till de sjuka med helande, till de oroliga och förtvivlade med frid, till de försvagade med kraft. Kom också till de vårdande, ge dem vishet, skicklighet och kraft till fördjupad omsorg. Förbarma dig över hela din värld, över vårt land, och över mig. Bevara mig idag, så att jag genom mina tankar, ord och gärningar förblir i din närhet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår Herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Måndagens kväll.

Psalm 189 - "Bliv kvar hos mig"

Bön

"Herre, kom nu med den stillhet som är av dig. Öppna mitt hjärta och mina sinnen med och för din närvaro, ditt tilltal och din omsorg. Möt mig nu, när jag nalkas dig. I Jesu namn, Amen."

Bibelläsning - Psaltaren 57:1-3

För körledaren. Ett kväde av David när han var i grottan, på flykt undan Saul.

Förbarma dig, Gud, förbarma dig!

Jag flyr till dig,

i dina vingars skugga tar jag min tillflykt

tills faran har dragit förbi.

Jag ropar till Gud den Högste,

till Gud som gör gott mot mig.

Betraktelse

Det finns i många av psaltarpsalmerna en slags allmängiltighet: orden och meningarna talar om Gud, om hans inställning till oss, och om vad vi människor kan ha för erfarenheter av och förhoppningar om när det kommer till vem han är. Och dessa ord och meningar kan vara giltiga både i en tid, och i en annan tid.

På samma sätt talar många av psaltarens psalmer om det mänskliga livets villkor på ett sätt som är giltigt både i en tid och i en annan. De beskriver både hur det kan vara och kännas när livet är som bäst och när det är som värst. Och: de talar om vad en människa inte bara kan, utan dessutom mår gott av att göra: söka sig till Gud, eller som David skriver i dagens psaltarord: *fly till* honom.

Orden från psaltaren som valts idag, får vi veta av vers 1, är sprungna ur en specifik situation: David är på flykt undan Saul, som ville döda honom (du kan läsa mer om detta i 1 Sam 24 och däromkring). David

var på flykt *från* något, precis som du och jag kan vara, och förmodligen också är, medvetet eller omedvetet. Men: viktigare än exakt vad det är som David eller du eller jag flyr ifrån, är att David flyr *till* Gud, och tar sin tillflykt under hans vingars skugga. Det inte bara kan, utan det mår vi gott av att göra. Inte bara en stund, utan *tills faran har dragit förbi*.

Att Davids ord kommer ur en specifik händelse i hans liv gör dem inte mindre allmängiltiga. Snarare visar det på att Gud är att lita på, att han inte sviker, att han är en hjälp som är ”väl beprövad” (Ps 46:2, Svenska Folkbibeln 2015). Och en väl beprövad hjälp kan vara värd att pröva också för dig och mig, också idag.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske far, du evigt strålande morgonsol som lyser också i nattens mörker: vi ber dig: håll din beskyddande hand över allt levande i den natt som nu kommer. Låt dem som ska sova få somna in i frid och imorgon vakna upp till en ny dag av nåd. Låt dem som i natt ska vaka och arbeta få känna att du bär också i nattens timmar.

Herre, tack att din makt är större och din omsorg om oss är starkare än allt det där som brusar omkring oss och gnager inom oss. Vi ber om ditt förbarmande över världen, över vårt land och över alla människor. Låt alla människor få upptäcka det beskydd som finns under dina vingars skugga, och kom in med din närvaro och frid på ett nytt sätt, i våra liv och i våra sammanhang, i det vi tänker, säger och gör. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från Herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Tisdagens Morgon.

Psalm 176 - ”Din klara sol går åter upp”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – 1 Petrusbrevet 4:9-11

”Var gästfria mot varandra utan att knota. Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former. Den som talar skall komma ihåg att han får sina ord från Gud, den som tjånar att han tjånar med den styrka Gud ger. Låt Gud förhärligas i allt detta genom Jesus Kristus. Hans är härligheten och makten i evigheters evighet, amen.”

Betraktelse

Du kan tänka på de här orden som en arbetsinstruktion för den här dagen, för här finns uppmaningar till oss som läser: att visa gästfrihet, att tala, att tjåna och att förvalta. En dag i Guds närhet kan vi se på som ett slags arbete – Jesus själv liknar ju tillvaron i Guds rike här och nu vid arbetet i en vingård (Se Matt 20:1-16). Kanske har du någon gång betraktat ditt liv med Gud på det sättet.

Men, det är också bra om du tänker på de här versarna från Första Petrusbrevet inte bara som en arbetsinstruktion, utan också som en verktygslåda, eftersom dagens versar också påminner om att Gud ger oss verktyg att använda i vår tjänst för honom: ord att tala utifrån, nådegåvor att tjåna utifrån, och kraft till att utföra. Vingårdens ägare, som Gud liknas vid i Matteus 20, ger alltså både instruktioner, verktyg och kraft för det arbete han kallar oss till. Av ett helt annat ställe i Bibeln anar vi att en annan tanke som Gud har för vår tjänst för honom är arbetsglädje: Psaltaren uppmanar oss att *tjåna Herren med glädje* (Ps 100:2).

Allra sist i dagens text beskrivs syftet och målet med allt detta: att låta *Gud förhärligas i allt detta genom Jesus Kristus, för hans är härligheten och makten i evigheters evighet, amen.* När vi förhärligar Gud, uppmärksammar hans härlighet, tackar och ärar honom, då ger vi Gud det som tillkommer honom. Då ger vi Gud ett gott svar på allt det goda han gjort och gör för oss. För vi kan göra mycket för Gud, men aldrig mer än vad han har gjort och gör för oss. Men vi kan alltid visa honom vår tacksamhet. Kanske är det vår tacksamhet till Gud som kan bli kanalen för hans kraft till oss ut i tjänst idag? Om så blir fallet kan vi se fram en riktigt bra dag i tjänst för Gud, också den här dagen.

Förbön

Nådefulle Gud, du som kallar oss till förvaltande av och tjänst för ditt rike, vi ber dig: hjälp oss att idag upptäcka nya former och nya djup av din nåd. Vägled oss med din helige Ande så att vi ser vad vi har att utföra i din tjänst idag. Visa oss de verktyg du har tänkt för vårt arbete, kom med din glädje och kraft till utförandet.

Vi ber idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro präglade oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen. (2 Pet 3:18)

Tisdagens Kväll.

Psalm 190 - ”Bred dina vida vingar”

Bön

Gode Gud, du som aldrig upphör att söka oss, låt mig i denna stund få bli funnen av dig. Kom till denna plats med din närvaro, kom till mig, mitt hjärta och mina sinnen med det som du nu vill ge. I Jesu namn. Amen.

Bibelläsning – 2 Korinthierbrevet 12:9-10

Men han svarade: ”Min nåd är allt du behöver.” Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig. Jag gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Betraktelse

I morse, i morgonandakten, såg vi hur 1 Pet 4:9-11 beskriver hur Gud inte bara ger oss instruktioner för arbetet i hans rike, utan också verktyg för arbetet, och kraft till att utföra det. Nu kan vi, i bibelläsningen som hör till den här kvällen, få hjälp till att ana något om hur vi människor ska kunna ta emot den kraften, nämligen: genom vår svaghet.

Svaghet är vanligtvis ingenting som vi människor skyltar med eller talar öppet om. Det är sällan vi berättar om eller lyfter fram vår svaghet under till exempel en anställningsintervju eller då vi presenterar oss för någon. Tvärtom döljer vi ofta våra svagheter, vi skäms för dem, och gör vad vi kan för att de ska förbli oupptäckta. Så är det inte sällan med livet i denna världen.

När det däremot handlar om livet med Gud, om att vandra hans vägar och gå hans ärenden, då är inte vår svaghet något som vi behöver skämmas för eller gömma undan, tvärtom. För Gud är inte vår svaghet något obetydligt problem som han bara enkelt löser med sin kraft. Vår

svaghet är viktigare än så: den är Guds möjlighet att börja arbeta, att visa sin makt och omsorg. Det är först när vi visar oss svaga som vi på allvar ger Gud chansen att visa sin styrka.

Därför kan Andra Korinthierbrevets författare Paulus gå så långt att han säger att han skryter med sin svaghet, för att Kristi kraft ska kunna omsluta honom. Paulus tycks ha kommit till en insikt som han finner värd att stoltsera med. Han har hittat en metod för att göra Kristi kraft synlig och verksam: genom att inte gömma undan sin svaghet, varken för sig själv, för andra, eller för Gud.

Häri finns en utmaning för oss – vad kan vi göra för att släppa fram Guds kraft i vårt liv och våra sammanhang? Vad händer med mitt lärjungaskap om jag öppnar mig lite mer än förut för tanken att i livet med Gud är styrkan en svaghet och svagheten ett tillfälle, ja, en förutsättning för Guds styrka? Vad kan hända om jag säger samma sak som Paulus säger i dagens text? *Ty när jag är svag, då är jag stark.*

Förbön

Herre Jesus Kristus, vi kan inte, men du kan. Vi tackar dig för att din nåd är allt vi behöver, och för att där vi slutar och stupar, där reser du dig och börjar. Vi ber dig: hjälp oss att djupare förstå att vår svaghet är vägen för att din kraft ska bli synlig och kännbar i oss och omkring oss. Hjälp oss att i våra liv räkna med och släppa fram din närvaro och verksamhet.

Vi ber denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och helighet denna natt prägla alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Onsdagens Morgon.

Psalm 393 - ”Du öppnar, o evige Fader”

Bön

Tack Gud, att du kallar oss till stunder med dig. Jag ber dig nu: Gör denna stund till en sådan stund, där jag får lyssna, och du får tala. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 63:1-5

”*En psalm av David när han var i Juda öken.* Gud, min Gud, dig söker jag, min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig, som ett kargt och uttorkat land. Då skådar jag dig i helgedomen, jag ser din makt och din härlighet. Din nåd är mer värd än livet. Min tunga skall prisa dig. Jag vill lova dig så länge jag lever och åkalla dig med lyfta händer.”

Betraktelse

När var du törstig senast? Vad längtar du just nu efter? I den här morgonens ord från Psaltaren 63 talar David om sin längtan och sin törst, och om vad som är föremålet för denna: Gud. Vi människor kan känna längtan och törst efter massvis av saker, och vår längtan och törst är drivkraften bakom mycket av det som vi tänker, säger och gör.

Gud söker vår uppmärksamhet, men det gör också mycket annat runt omkring oss. Då kan det vara inspirerande att upptäcka att David beskriver hur han törstar efter just *Gud*, trots att han befinner sig *i Juda*

öken (v. 1), där väl rimligen längtan efter vatten skulle vara det slags törst som först drabbar en människa. Davids ord visar att det går att ha sitt hjärtas törst och längtan riktad mot Gud, även i miljöer där dessa lätt kan riktas mot andra saker.

Den där törsten och längtan som David talar om, och som kanske också du har känt, kommer djupast sett från Gud själv och är ett uttryck för hans längtan efter oss. Men: Gud lägger inte ner den där törsten efter sig i oss för törstens egen skull, utan för att kunna släcka den och på så sätt ge oss erfarenheter av den omsorg han har för oss.

Löftet om Guds törstsläckning finns på flera håll i Jesu undervisning. Jesus kallar dem som hungrar och törstar saliga, för *de skall bli mättade* (Matt 5:6). Jesus lovar att släcka den där törsten när vi kommer till honom i tro (Joh 4:14; 6:35; 7:37) och att hans levande vatten kan bli en källa som flödar också från vårt inre (Joh 4:14; 7:38).

Bara Jesus kan släcka den där törsten, men vi kan vara bärare av det levande vattnet som Gud vill ge till varje människa, också den här dagen.

Förbön

Gud, du som mättar vår hunger och släcker vår törst, tack att du aldrig upphör att söka efter och kalla på oss. Herre, släck vår törst och gör oss till bärare av ditt levande vatten. Ge oss nåden att genom vår tro och våra liv visa för andra vem du är och vad du förmår.

Vi ber dig också idag om ditt förbarmande över allt det du skapat, och särskilt för dem som saknar mat och rent vatten. Vägled och sporra oss i arbetet för att fler människor ska få vad de behöver. Låt oss få vara dina verktyg för ditt förbarmande över de hungrande och törstande. Väck också, käre Herre, en fördjupad hunger efter dig hos din mänsklighet och bland ditt folk. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. *Amen*. (Rom 15:13)

Onsdagens Kväll.

Psalm 773 – ”Känn ingen oro”

Bön

Käre Herre, nu är jag här. Hjälp mig att verkligen vara närvarande. Tätt intill dig, som också är här. Kom till mig med din helige Ande och tala de ord som min själ längtar efter. I Jesu namn. Amen.

Bibelläsning – Jesaja 41:8-10.

”Israel, du min tjänare, Jakob, som jag har utvalt, ättling till Abraham, min vän, du som jag hämtade från jordens ände, kallade från dess bortersta hörn - till dig sade jag: Du är min tjänare, jag har utvalt dig, jag förskjuter dig inte. Var inte rädd, jag är med dig. Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand.”

Betraktelse

Kvällens läsning kommer från profeten Jesaja, en i raden av de många profeter som vid olika tillfällen under Gamla Testamentets tid var verksamma och förmedlade budskap från Gud till Israels folk. Jesaja var verksam mellan cirka 740 och 700 före Kristus, en tid präglad av krig och oroligheter, och Jesaja bok innehåller många välkända bibelord och profetior om Kristus. (Se inte minst Jes 52:13-53:12 om Herrens lidande tjänare).

Lite förenklat kan man säga att Israels profeter i huvudsak förmedlade två sorters budskap från Gud: Å ena sidan varnar Gud sitt folk genom sina profeter när de är på väg bort från honom. Å andra sidan tröstar Gud sitt folk när de befinner sig i nöd och fara. Med andra ord: Gud talar genom sina profeter alltid sådana ord som hans folk behöver höra, och Guds syfte är alltid att dra sitt folk in i en närmre och djupare gemenskap med sig. Så är det också idag.

Dagens versar från Jesaja bok är tydliga ord till tröst. Även om de har minst 2700 år på nacken, så gäller de fortfarande, eftersom dessa ords ursprung, Gud själv, är bortom våra tidskategorier. Har han talat ett ord in i tiden, så gäller de. Och orden från Gud har fortfarande samma bakomvarande syfte: att dra människor in i en närmre och djupare gemenskap med sig själv. Det syftet har Gud också för dig som just läst orden ovan från Jesaja bok.

Det kan du komma att märka särskilt tydligt om du byter ut ”Israel” och ”Jakob” i versarna ovan mot ditt eget namn och läser hela stycket en gång till. Då, när du gör Guds tilltal till ett tilltal till just dig, kan du än tydligare komma att se och förstå Guds syfte med att tala i sitt ord – nämligen att Gud vill förklara sin kärlek till dig och dra dig in i en närmre och djupare gemenskap med honom.

Förbön

Gode och underbare Gud, du som talar de ord som vi så väl behöver höra, tack att ditt ord och dina löften står fast genom tiderna. Tack också, käre far, för att det finns ord från dig att få för varje tid, varje plats, och varje situation. Hjälp oss att i ditt ord hitta fram till de ord som du vill ge till oss, den här dagen, och alla andra dagar.

Vi ber också denna kväll om ditt förbarmande över allt levande. Kom med räddning till dem som vandrar på farliga vägar, kom med helande till de sjuka, med frid till dem som lever i ofrid. Kom med ditt bröd till de hungrande, med ditt levande vatten till de törstande, med din upprättelse till de förkrossade och nedbrutna. Käre Far, ta allt i din famn, för ditt namns och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsingelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud Fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Torsdagens Morgon

Psalm 704 - "Din trofasta kärlek."

Bön

Käre Far, på väg ut i denna dag ber jag dig: visa mig idag något nytt av allt det goda du har för mig. Och börja gärna redan nu, när jag nalkas dig. *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 14:13-21

"När Jesus hörde detta drog han sig undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka. På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: "Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna." Jesus svarade: "De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva." De sade: "Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar." – "Lämna dem till mig", svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han

bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.”

Betraktelse

Detta bibelavsnitt, som ofta kallas för ”brödundret,” är ett av de mest kända av Jesu underverk. Jesus mättar den stora skaran människor som samlats för att lyssna till honom, och vi kan mycket väl förstå det vi läser på flera plan samtidigt. Bibelavsnittet beskriver något som hänt, en fysisk, verklig utspisning till fysiskt hungrande människor. Men på ett annat plan beskrivs hur människor blir andligt mättade av att komma till Jesus. Och på det sättet kan den här texten tala också till oss: Jesus vill andligt mätta dem som kommer till honom med sin andliga hunger, också idag.

Men i texten finns också annat som är gott att stanna upp inför. Såsom att Jesus drog sig undan för att han behövde vara ensam. Kristen tro ser på Jesus som samtidigt 100% Gud och 100% människa. Detta är ingenting som är lätt eller kanske ens möjligt att fullt ut förstå, men den här morgonens text ger oss ett exempel på att så är fallet: Jesus har det mycket mänskliga behovet av *självald* ensamhet, samtidigt som han visar sin gudomlighet genom det brödunder han gör.

Det kan också vara gott att få en påminnelse om att Jesus inte bara bryr sig om våra andliga behov, utan också våra fysiska och vardagliga. Jesus fylls av medlidande för de sjuka, och ser till att de hungrande får något att äta. Som kristen är man inte kallad till att bli någon övermänniska som blivit fri från alla de behov som är en del av människans villkor, nej också de allra mest vardagliga behoven som du och jag har bryr sig Jesus om, det märks i texten ovan.

Jesus var 100% människa, därför kan vi lita på att han känner till våra behov och förstår hur vi har det. Men Jesus är också 100% Gud, det vill säga, han har makten att förändra det som vi kommer med till honom, också idag.

Förbön

Gud, allt levandes Herre och försörjare, tack att du ser till alla våra behov. Tack för att ingenting av allt det som finns i våra liv varken är för stort eller för litet för dig. Tack för att din makt är större än det största som kan drabba oss, och tack för att din omsorg om oss är så stor att den inte bortser från ens det allra minsta som rör sig inom oss.

Vi ber dig denna morgon om ditt förbarmande och din närvaro, över och i våra liv, våra sammanhang och hela världen. Vi ber om en ökad hunger bland människor efter det goda som du har att ge, och ber dig, Herre: mätta dem som kommer till dig. Välsigna och beskydda idag alla människor, alla goda tankar, ord och handling, min dag och mitt liv.
Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Jesus Kristus, vår Herre. *Amen* (2 Tim 1:2)

Torsdagens Kväll.

Psalm 217 - "Gud, för dig är allting klart."

Bön

Käre Herre, du som för din kärleks skull aldrig upphör att söka mig, låt mig för en stund få bli funnen av dig, och hjälp mig nu att lyssna, så att du kan tala. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 14:13-21

”När Jesus hörde detta drog han sig undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka. På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: ”Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.” Jesus svarade: ”De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.” De sade: ”Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.” – ”Lämna dem till mig”, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.”

Betraktelse

Om du tycker dig känna igen den här texten från morgonens andakt på denna sida så har du helt rätt – det finns en tanke bakom att nu den här kvällen läsa samma text som i morse. För ibland kan det vara gott att återvända till en bibeltext, för att upptäcka att den hade mer att säga, att det finns mer att hämta. För det gör det alltid, när det kommer till bibelns ord. Inte för att alla tolkningar är möjliga, utan för att bibelns ord är något levande.

En intressant detalj i texten som vi nu återvänder till är att det förvisso är Jesus som gör undret, det är hans gudomliga makt som får de fem bröden och de två fiskarna att räcka till så många som ”fem tusen män, förutom kvinnor och barn.” Dessutom blev det tolv fulla korgar över. Men: det är lärjungarna som kommer med de fem bröden och de två fiskarna. Jesus välsignar och förmerar alltså det som hans lärjungar kommer till honom med.

Och detta säger något om hur Jesus, också idag, vill samarbeta med sina lärjungar. Vi människor kan lätt komma in i tankemönster där vi tycker att vi inte har så mycket att erbjuda eller komma med i det ena eller andra sammanhanget. Sådana tankar kan drabba oss såväl i livet i stort, som i vårt liv som lärjungar. Och vem skulle inte känna så om man hade 15000 gäster på besök, men bara fem bröd och två fiskar att bjuda på?

Då är det viktigt att komma ihåg det som händer i den här texten idag, nämligen att Jesus välsignar och förmerar det som hans lärjungar kommer till honom med. Lärjungarna ska ge de många människorna något att äta, vilket blir omöjligt med tanke på de knappa resurserna. Det är när lärjungarna ger vad de har till Jesus, som det omöjliga blir möjligt, och de många människorna kan bli mättade. Så är det också för oss som är hans lärjungar idag. Ge det du har till Jesus, och låt honom ta hand om det till synes omöjliga.

Förbön

Käre Gud, du som är herre över himmel och jord, tack att du välsignar och förmerar det som vi av hjärtat ger till dig. Vi ber dig: hjälp oss att alltmer överlämna vårt liv och det vi bär på till dig: vår familj, våra vänner, vår glädje, vår oro, vår historia och vår framtid. Käre far, tack att du både kan och vill ta emot det.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Fredagens Morgon.

Psalm 302 - ”Min framtidsdag är ljus och lång”

Bön

Gud, du kallar oss till att vara dina tjänare och till att lyssna till din röst. Hjälp mig att idag tjäna dig, och att just nu bli stilla inför och uppmärksam på det som du vill säga. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 10:42-45

Jesus sade till lärjungarna: ”Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav. Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.”

Betraktelse

Det hände mer än en gång under den tid som Jesus vandrade omkring med sina lärjungar, att dessa lärjungar tappade greppet om vad det innebar att vara en lärjunge till Jesus. Det är just det som har hänt precis innan Jesus säger det han säger i den här morgonens text. Jakob och Johannes hade precis kommit till Jesus och bett att få de bästa platserna hos honom i hans härlighet. De övriga tios upprörda reaktioner låter inte vänta på sig. Då kallar Jesus samman dem och säger det han säger i dagens text: en kort undervisning om en av lärjungaskapets allra viktigaste principer: tjänandet.

Jesus börjar denna med att säga något om hur den här världen fungerar. I den här världen ges enskilda människor tillfälligvis makt över andra och över många och stora saker, och den makten utövar de med allt vad det

innebär, i de flesta fall på ett sätt som är synligt och uppenbart. Så är det, för att den här världen fungerar på det sättet.

Sedan fortsätter Jesus sin undervisning med att säga något om hur Guds rike fungerar, och han börjar med att konstatera: ”men så är det inte hos er.” I Guds rike, det vill säga i sammanhang där människor försöker leva som lärjungar till Jesus och där Guds närvaro har blivit märkbar, gäller istället den helt omvända principen. I det sammanhanget ska den som vill vara stor, det vill säga, den som tar sitt lärjungaskap på allvar, vara en tjänare åt andra, till och med vara allas slav. Och det till och med på sätt som inte alltid måste vara synligt och uppenbart (se Matt 6:1).

Till sist förklarar Jesus varför den som vill vara hans lärjunge skall leva på det här sättet: eftersom Jesus själv, människosonen, kom för att tjäna och för att göra det i ordets allra djupaste bemärkelse – genom att ge sitt liv för alla som vill följa och ta emot honom. Och lärjungens uppgift är alltid att försöka efterlikna sin mästare.

Också idag händer det att människor tappar greppet om vad det innebär att vara en lärjunge till Jesus. Lägg därför gärna på minnet att den här dagen, och alla andra dagar, är du och jag som försöker vara lärjungar till Jesus kallade till att dels tjäna andra, men också till att låta Jesus komma och betjäna oss. För hur mycket vi än tjänar, så är han den store tjänaren, också den här dagen.

Förbön

Gode Gud, tack för att ditt rike inte är av eller som den här världen, men tack också för att ditt rike ändå finns och går att upptäcka i den här världen. Vi ber idag om din ledning, din välsignelse och ditt beskydd över vårt lärjungaskap. Hjälプ oss att bevara vårt fokus på dig och på de principer som gäller för den som vill följa dig.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Fredagens Kväll

Psalm 248 - ”Tryggare kan ingen vara”

Bön

Käre Far, du som ger den frid som ingenting annat kan ge, kom med den friden nu, och med uppmärksamhet på din närvaro och på vad du vill säga. I Jesu namn. Amen

Bibelläsning – Johannesevangeliet 14:1-4

Jesus sade: ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.”

Betraktelse

De här orden från Jesus, och i synnerhet det första som Jesus säger i dessa versar, ”känn ingen oro,” borde vara lektion ett i alla kurser om kristen tro. De orden är en fantastiskt bra utgångspunkt för att berätta om vad kristen tro är, inte bara för att de orden är ord som känns bra att höra, utan framför allt för att de vittnar om något mycket centralt i den

kristna tron: Vad Jesus vill med och för dig och mig, vad han vill säga till oss, vad han vill att vi ska veta om honom.

Jesus säger de här orden allra först i sitt långa avskedstal till sina lärjungar, som finns återgivet i Johannesevangeliet (kap 14-17). När man håller avskedstal (om man nu gör det) så tror jag att man försöker att säga de saker som är viktigast. Och det som man då väljer att säga allra först i ett sådant tal (om man nu håller ett) kan inte vara mindre viktigt är det övriga innehållet. Alltså: det som Jesus säger här, ”känn ingen oro,” är viktigt. För att det säger något om vem han är, vilket är viktigt att känna till, och för att han vet att det är gott för dig och mig att höra.

Exakt *hur* gott det är för dig och mig att höra de orden, det kan bara vi själva avgöra i den stunden vi hör dem. Men för alla människor kommer tider och stunder då de orden blir livsnödvändiga, och då är det särskilt gott om det får bli Jesus som säger dem till oss: För han kan relatera, fullt ut, till att de sammanhang och stämningar som vi kan befinna oss i, för att han har varit människa. Han vet vad han pratar om när han ger oss uppmaningen att inte känna oro – han har själv varit människa i en orolig värld.

Men, det är också gott om vi får höra de där orden från just Jesus, för han har makten att förändra. En bra lektion ett i kristen tro, sammanfattningsvis, är alltså: Jesus säger: ”Känn ingen oro.” Det kan han säga, för han vet hur vi har det, och han har makten att förändra. Den lektionen, kan kanske också få vara en tanke för dig och mig, den här kvällen. Känn ingen oro!

Förbön

Gode och underbare Gud, tack att du genom Jesus talar ord som är goda för oss att höra. Tack att du har ord till oss för varje tid och varje situation. Tack för att du blev människa som vi, så att vi kan veta att du förstår hur vi har det. Tack också, att du har makten att förändra, och att du gör det när vi tillåter dig. Hjälp oss att inte stå ivägen för dig.

Käre far, låt oss få gå till vila under ditt beskydd denna natt. Förbarma dig över hela din värld, grip in i allt det som nu sker. Kom med din frid

till alla som är rädda och oroliga, kom med helande till de sjuka, kom med kraft och vishet till de vårdande. Gör dig känd för dem som inte känner dig, dra dem till dig med din kärleks band. Låt din välsignelse och frid vila över oss ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från Herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Lördagens Morgon.

Psalm 219 - ”Jag skulle vilja våga tro”

Bön

Himmelske Far, på väg ut i denna dag ber jag dig om din närvaro, din vägledning, och om påminnelser om att tacka och prisa dig för att du är den du är. Och just nu ber om din stillhet och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 92:2-6

”Det är gott att tacka Herren och att lovsjunga ditt namn, du den Högste, att var morgon förkunna din nåd och var natt din trofasthet till toner av tiosträngad harpa, till lyrans klang. Dina gärningar, Herre, ger mig glädje, jag jublar över vad du har gjort. Herre, vilken storhet i ditt verk, vilket djup i dina planer!”

Betraktelse

Den här morgonens ord är underbara ord från någon (vi vet inte vem) som helt uppenbart har erfarenheter, goda erfarenheter, av livet med

Gud. I dessa versar uttrycks, som du märker, en djup glädje över Gud och livet med honom. Och det är en glädje över minst två saker samtidigt: dels en glädje över att Gud är den han är, dels en glädje över att Gud gör det han gör. Bibeln, och inte minst psaltaren, är fylld med den här typen av vittnesmål om underbara erfarenheter som människor har gjort kring vem Gud är och vad Gud gör.

Och när du och jag och alla andra människor läser de här berättelserna om människors erfarenheter av Gud, då kan vi reagera på olika sätt. Vi kan höra till dem som kan stämma in i dessa erfarenheter, och säga att: Ja, så är det, sådan är Gud, det är också min erfarenhet att Gud är sådan och handlar och verkar på det här sättet. Om vi hör till dem, oavsett om den erfarenheten kom för en kvart sedan eller för ett halvt sekel sedan, då är det något underbart. Och då finns det två saker vi ska göra: tacka Gud för det vi har fått uppleva av honom, och be om mer av den varan.

Men så kan vi också höra till dem som inte helhjärtat eller kanske inte ens lite grann kan stämma in i detta och kalla de erfarenheter som den här morgonens psaltarversar uttrycker för våra. Vi kan uppleva sådana ord som de ovan som hopplöst önsketänkande, eller som något som andra kan få tillgång till, men inte vi själva. Men också då finns det något vi kan göra: inte så mycket söka Gud, som att ge honom tillfälle att finna oss.

Gud sitter inte långt borta och väntar på att vi själva ska komma på att han finns och kanske går att nå. Istället söker han efter och kallar på varje människa, hela tiden, på grund av sin kärlek till oss, på grund av sin längtan efter att vi ska leva i gemenskap med honom. En gammalt råd från kyrkans allra äldsta tid är att den människa som vill upptäcka (mer av) Gud bör försöka ta till sig det faktum att *Gud söker och älskar dig och mig oändligt mycket mer än vad vi någonsin kan söka och älska honom*. Jesus talar om att han själv har just den uppgiften: ”Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.” (Luk 19:10). Gud söker, och han finner, och försöker finna mer av dem han redan funnit, också idag.

Förbön

Käre Herre, tack för att du uppsöker och kallar på människor. Tack för att du kommer oss nära, och låter oss få göra underbara erfarenheter av vem du är och vad du gör. Vi ber den här dagen om en större och påtagligare närvaro av dig, i världen och hos oss själva. Tack för att du aldrig slutar söka och kalla på oss, aldrig ger upp om någon enda av oss. Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Hjälp oss att bli stilla och låta oss bli funna av dig. Led oss idag till människor och sammanhang där du genom oss vill gripa in. Led oss idag också på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen. (2 Pet 3:18)

Lördagens Kväll.

Psalm 510 - "Innan natten kommer"

Bön

Kom Gud, du mitt ljus, och upplys mitt mörker. Kom, du flamma av gudomlig kärlek, och tänd din eld i mitt hjärta. Kom, helige Ande, och undervisa mig, låt mig få lyssna när du talar. *Amen*.

Bibelläsning – 1 Thess 4:13-14

”Bröder, vi vill att ni skall veta hur det går med dem som avlider, så att ni inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp. Om Jesus har dött och uppstått, vilket vi tror, då skall Gud också genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom.”

Betraktelse

Paulus, som har skrivit många av breven i Nya Testamentet, skriver ofta om flera olika ämnen i de brev som han skickade till personer och församlingar runt om i medelhavsvärlden, och som nu finns bevarade i Nya Testamentet. Första Thessalonikerbrevet, som kan ha varit det första av alla brev Paulus skrev till en församling som bevarats i Nya Testamentet, är som en lång uppmuntran till mottagarna. Också i detta brev skriver Paulus om flera olika ämnen (se gärna efter själv vilka det är), och ett av de ämnena är livet efter detta livet.

Paulus skriver att han vill att bröderna (och systrarna) i församlingen i Thessalonike ska veta hur det går med dem som avlider, så att de, som det står, ”inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp.” Detta är goda ord till den som har sorg eller misstänker att man snart kommer att sörja – om sorgen är ett sår så är hoppet, inte tiden, det bästa läkemedlet. Men: vi behöver vara uppmärksamma på vad det står, eller, rättare sagt, vad som inte står i dessa rader.

För det är viktigt att komma ihåg att Paulus *inte* skriver att den som tror på Gud, den som har ett hopp, inte ska eller behöver sörja. För det är inte vad Paulus skriver. Det är också viktigt att komma ihåg att Paulus *inte* skriver att den som tror på Gud, den som har ett hopp, får eller ska sörja mindre än den som inte har det där hoppet. För det är inte heller vad Paulus skriver. Vad han däremot skriver är att hoppet, som tron på Gud ger, innebär att vi inte behöver sörja på samma sätt som ”dom andra”.

Sorgens färg är svart, att sörja kan vara som att stå och titta på en stor svart tavla som hänger på livets vägg. Efter ett tag kan man hänga tavlan i ett hörn där den syns mindre, och en dag kanske man till och med kan

lägga undan tavlan uppe på vinden. Men kasta bort den eller försöka sälja den kan man inte. För den som har det kristna hoppet blir tavlan inte mindre, och den blir inte heller mindre svart. Men: sorgens tavla får en ram, och den ramen består av Guds kärlek, omsorg och löften. Motivet förändras inte, inte heller storleken, men: ramen gör att tavlan upplevs annorlunda. Tron på och livet med Gud skillnad, också när vi är i sorgens landskap.

Förbön

Gode och underbare Gud, barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, vi ber denna kväll om att du kommer med din närvaro, din tröst och ditt ljus till alla som sörjer. Låt dem få känna tröst och ro i din famn. Vi ber också för alla som arbetar i dödens närhet och med att betjäna de sörjande: kom och var hos dem med din vishet och kraft, käre far.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Söndagens Morgon.

Psalm 178 - ”Som skimret över hav och sky”

Bön

Tack far, för att du också den här dagen vill följa och leda mig. Tack för att du vill tala till mig också i precis den här stunden. Nu ber jag dig: hjälp mig att höra dig tala, gör mig stilla inför din närvaro. *Amen.*

Bibelläsning – Första Johannesbrevet 1:8-2:2

”Om vi säger att vi är utan synd bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss. Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.”

Betraktelse

Idag är det inte bara söndag, det är också en söndag med ett särskilt namn och ett särskilt tema/en särskilt överskrift i kyrkans gudstjänst. Namnet på den här söndagen är *Femte söndagen i fastan*, temat/överskriften är *Försonaren*, och den här morgonens text från Första Johannesbrevet kommer att läsas i bland annat Svenska Kyrkans gudstjänster just idag. Den här söndagen handlar alltså om den roll som Jesus har som *försonare*, att han gick in i vårt ställe och tog på sig våra synder (det vi sagt, gjort och tänkt som bryter med Guds vilja) när han dog för dig och mig på korset. Den här morgonens text är som en meditation över detta ämne.

I början av gudstjänsten på söndag finns momentet *syndabekännelsen*, då du och jag får möjlighet att tala med Gud om det som du och jag har gjort fel, helt enkelt: vi får be Gud om förlåtelse. Sedan följer ett moment som kallas *Kyrie* eller *Kristusrop* där vi ber Gud om hjälp, och därefter ett

moment som kallas *Gloria*, där vi tackar Gud och uttrycker glädjen över allt det som Gud gör. *Tack, hjälp* och *förlåt* är alltså tre ord som vi får säga till Gud i gudstjänstens början. Tre ord som passar bra att använda i en relation, varje sig det råkar vara relationen till Gud, eller relationen till någon människa. För kristen tro är en relation, en levande och personlig relation till Gud och Jesus.

Att vi får säga dessa tre ord till Gud i varje gudstjänst är djupast sett ett uttryck för att Gud vill ha med hela vårt liv att göra. Ingenting av vare sig våra liv eller vår historia behöver gömmas undan eller sopas under mattan. Guds kärlek är nämligen så avgrundsdeep, så stark och så oändlig, att den både klarar av och förväntar sig vår ärlighet. Det var därför Gud lät sin son Jesus bli människa och lida och dö i vårt ställe, på grund av sin kärlek till oss. Vår ärlighet riskerar inte denna kärleken. Tvärtom möjliggör vår ärlighet för oss att förstå ytterligare något av hur mycket Gud älskar oss. Och den här dagen.

Förbön

Käre Far, du som lät din Son bli människa och vår försonare, tack för att du vill ha med hela vårt liv att göra. Tack att vi får komma till dig med allting, tack att ingen aspekt av våra liv eller vår historia är eller behöver vara en hemlighet, eftersom vi är dina barn. Hjälps oss att leva öppet och ärligt, hjälps oss att med våra liv visa att du är vår räddare och försonare. Idag ber vi om ditt ingripande och din räddning i världen: Att du kommer med din räddning till alla som är i nöd och fara, att du botar alla sjuka, att du välsignar det goda och beskyddar oss från det onda. Kom till dem som ropar efter dig, stilla vår längtan och släck vår törst efter dig och din kärlek, idag och alla dagar. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

”Herren talade till Mose: Säg till Aron och hans söner: Med dessa ord skall ni välsigna Israels folk: Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. De skall uttala mitt namn över israeliterna, och jag skall välsigna dem.” (4 Mos 6:22-27)

Söndagens Kväll.

Psalm 454:3 – ”Vad skall till tack jag säga?”

Bön

Herre, kom till oss. Tala ord till oss som vi just nu behöver. Kom med ditt ljus, kom med din sanning. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 103:8-11

”Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och rik på kärlek. Han går inte ständigt till rätta med oss, hans vrede varar inte för evigt. Han handlar inte mot oss som vi förtjänat, han ger oss inte våra synders lön. Ty så hög som himlen välver sig över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.”

Betraktelse:

Bland det absolut svåraste att ta till sig i kristen tro är förlåtelsen, att vi är förlåtna av Gud, att alla människor är förlåtna av Gud. Vi kan rabbla likt ett läxförhör: *Jesus dog på korset för världens synder*, men att det skulle gälla just mig personligen kan vara i det närmaste obegripligt att förstå.

Förlåtelsen är en gåva. Det händer då och då i livet att vi får gåvor, helt vanliga gåvor, som får oss att häpna på alla möjliga vis: ”Men inte ska väl jag ha denna fina present?! Hur visste du att jag önskade mig just detta?!” Samma är det med förlåtelsens gåva. Vi kan inte förstå hur Gud kan förlåta än mindre hur han kan förstå att vi innerst inne önskar oss förlåtelse.

Nu står vi inför att snart fira påsk, kyrkans största högtid. Inget av vårt liv med Kristus hade varit möjligt om inte Jesus hade dött och uppstått den där påsken för ca 2000 år sedan. Påskberättelsen är fylld av personer som lär oss en hel del om förlåtelse. Som Petrus, som förnekade att han kände Jesus (Matt 26:69-75), men sedan fick förlåtelse (Joh 21:15-19). Eller som rövaren på korset, som bad Jesus tänka på honom när han kom med sitt rike, och fick del av Jesu löfte (Luk 23:39-43). Där i dödens närhet är han sedd av Gud, av Jesus själv.

En god vän har beskrivit förlåtelsen så här: Du och jag är genom det Jesus gjort på korset i ett skuldfritt rum. Dit når inte ens våra egna anklagelser. Allt ligger under nådens himmel. Det behöver vi stava på varje dag!

En skuldfritt rum...det är en fantastisk beskrivning. Helt sann och en verklighet att leva i varje dag; Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och rik på kärlek. Amen.

Förbön

Käre Gud, gode Fader, du som är Herre över himmel och jord, liv och död, det som varit, det som är, och det som kommer. Vi tackar dig för din barmhärtighet och nåd. Låt din nåd och din förlåtelse bli till vägar som för oss närmre dig. Låt insikten om din kärlek och om att du förlåter också mig få sjunka alltmer också i mitt inre.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud Fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.